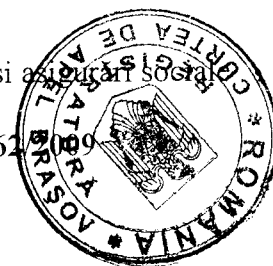

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Sectia civilă și pentru cauze cu minori și de familie de conflicte de muncă și asigurări sociale

DECIZIA CIVILĂ Nr. 2015/M

Dosar nr. 6423/62

Ședința publică din data de 25 octombrie 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE Nicoleta Grigorescu

Judecător Maria Carmen Tică

Judecător Anca Pîrvulescu

Grefier Emma Postolache

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE TRANSPORT FERVIAR DE MARFĂ „CFR MARFĂ” SA BUCUREȘTI, împotriva sentinței civile nr. 652/M din data de 8 mai 2012, pronunțată de Tribunalul Brașov, în dosarul nr. 6423/62/2009.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 15.10.2012, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18.10.2012, iar apoi pentru astăzi, 25.10.2012.

CURTEA :

Asupra recursului de față:

Constată că prin sentința civilă nr. 652/2012, pronunțată de Tribunalul Brașov, a fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Sindicatul Mecanicilor și Reparativilor de Locomotivă din Depoul CF Brașov, în contradictoriu cu pârâta Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă CFR Marfă SA București și în consecință:

A fost constatată nulitatea absolută a anexei nr. 1 la Contractul colectiv de muncă pe anii 2009 – 2010 încheiat la nivelul pârâtei.

Pentru a pronunța această sentință instanța a reținut următoarele:

Prin Contractul colectiv de muncă la nivel de unitate, societatea pârâtă a negociat pentru salariații săi un salariu minim pentru clasa 1 de salarizare, în cuantum de 570 lei.

Potrivit dispozițiilor din Contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură, salariul minim brut la nivelul ramurii transporturi este începând cu luna ianuarie 2008 de 700 lei, iar părțile implicate în negocierile colective la nivel de grup de unități și unități, vor lua ca bază de la care pornesc negocierile, valoarea salariului de bază minim brut la nivel de ramură transporturi, astfel cum a fost stabilit la art. 41 pct. 3 lit. a.

Faptul că salariul negociat a fost sub minimul stabilit prin aceste dispoziții obligatorii pentru negocierile părților – privitoare la stabilirea minimului salarial brut de la care vor pleca stabilirea celorlalte salarii la nivel de ramură, conduce la incidența în cauză a dispozițiilor art.238 alin 1 din Codul Muncii, în reglementarea în vigoare la data formulării acțiunii în constatarea nulității. Potrivit art. 238 alin. 1 Codul muncii, contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Astfel, potrivit acestor dispoziții legale în materie, contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Întrucât din anexa ce face parte integrantă din Contractul colectiv de muncă pe anii 2009 – 2010, rezultă că salariul brut minim stabilit pentru clasa 1 de salarizare este sub

nivelul de 700 lei, instanța de fond a constatat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 24 alin 1 din legea nr.30/1996 , potrivit căreia clauzele cuprinse în contractul colectiv de muncă negociate cu încălcarea art. 8, sunt lovite de nulitate.

Nulitatea anexei I la Contractul colectiv de muncă pe anii 2009 – 2010 în ce privește stabilirea cuantumului salariului minim corespunzător clasei I de salarizare, atrage în mod evident modificări în ce privește cuantumul salariilor brute corespunzătoare claselor de salarizare subsecvente, având în vedere coeficienții de ierarhizare indicați în Anexa I.

Având în vedere aceste considerente, instanța de fond a admis cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și, în consecință, a constatat nulitatea absolută a anexei nr. I la Contractul colectiv de muncă pe anii 2009 – 2010 încheiat la nivelul pârâtei.

Împotriva acestei sentințe s-a declarat recurs de recurența SNTFC CFR Marfă S.A. criticându-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că SNTFC CFR Marfă SA, este una din Societățile cu capital de stat, aflat sub autoritatea Ministerului Transporturilor și unul dintre agenții economici monitorizați în baza prevederilor OUG 79/2008 privind întărirea disciplinei economico financiare și alte dispoziții cu caracter financiar. În aplicarea acestor prevederi legale, acestea i-a revenit obligația de a se încadra în fondul de salarii prevăzut în bugetele de venituri și cheltuieli aferent anilor 2009 – 2010 aprobate prin hotărâri de guvern. Acestea din urmă au caracter normativ, cu putere superioară față de dispozițiile CCM. Mai sunt invocate și dispozițiile art. 12 din legea 130/1996 potrivit căreia prin contractele colective de muncă încheiate pentru salariații bugetari nu se pot negocia clauze referitoare la drepturile ale căror acordare și cuantum sunt stabilite prin dispoziții legale.

O altă critică din recurs vizează faptul că instanța de fond s-a pronunțat asupra a ceea ce nu s-a cerut, în condițiile în care tocmai anulase anexa I a CCM.

Examinând sentința atacată în raport de criticile formulate instanța apreciază că recursul nu este întemeiat și în consecință va fi respins iar sentința primei instanțe va fi menținută ca legală și temeinică, în baza dispozițiilor art. 312 Cod procedură civilă pentru următoarele considerente:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Sindicatul Mecanicilor și Reparatorilor de Locomotivă din Depoul Brașov a solicitat constatarea nulității anexei I la CCM pe anii 2009 – 2010, pentru nerespectarea cuantumului salariului minim, care nu trebuia să fie de 570 lei, ci de 700 lei, pentru un program normal de lucru de 170 de ore medie / lună, așa cum s-a prevăzut în CCM la nivel de ramură transporturi, ce a intrat în vigoare începând cu data de 1.01.2008.

La momentul negocierii contractului colectiv de muncă pentru anii 2009 - 2010, respectiv a anexei I a acestuia, Societatea SNTFC CFR Marfă SA se afla sub monitorizarea instituită prin OUG 79/2008 și prin urmare era cunoscut echipei manageriale, necesitatea întăririi disciplinei economico – financiare.

Stabilirea bugetelor de venituri și cheltuieli prin hotărâri de guvern, din nevoia de a asigura o disciplină economico - financiară, era cunoscută patronatului care avea obligația la momentul negocierii, să cunoască această stare de fapt și de drept și să nu stea în pasivitate, pentru a invoca propria turpitudine în cadrul prezentului proces. Este lipsită de orice rațiune, apărarea folosită în cadrul prezentului proces de recurență, potrivit căreia, prin supravegherea economico - financiară impusă de stat nu, sunt fonduri pentru stabilirea salariului minim avut ca bază de plecare în negocierea salariilor angajaților, întrucât aceste aspecte trebuiau cunoscute și avute în vedere la momentul negocierilor. Este adevărat că măsurile de supraveghere instituite prin OUG 79/2008, și apoi prin HG 28/2010 și 311/2010, condiționează bugetul de cheltuieli de productivitatea muncii, însă aceste aspecte trebuiau avute în vedere cu ocazia negocierilor colective.

În aceste condiții, salariul minim negociat, trebuia sincronizat cu dispozițiile contractului colectiv de muncă la nivel de ramură, în baza disp. art. 238 alin. 1 din codul muncii, potrivit căreia contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă la nivel superior, sancțiunea acesteia fiind nulitatea.

84

Fată de aceste considerente instanța apreciază că recursul nu este întemeiat și în consecință va fi respins iar sentința primei instanțe va fi menținută ca legală și temeinică, în baza dispozițiilor art. 312 Cod procedură civilă.

În temeiul dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă va fi obligată recurenta la plata cheltuielilor de judecată către intimat, în cuantum de 2000 lei.

**Pentru aceste motive,
În numele legii,
DECIDE :**

Respinge recursul declarat de recurenta Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR Marfă” SA împotriva sentinței civile nr. 652/2012, pronunțată de Tribunalul Brașov.

Obligă recurenta la plata către intimat a cheltuielilor de judecată, în cuantum de 2.000 lei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.10.2012.

Președinte,
Nicoleta Grigorescu

Judecător,
Maria Carmen-Tică

Judecător,
Anca Pîrvulescu

Grefier,
Emma Postolache

Red.N.G./21.11.2012
Tehnoredact.E.P./22.11.2012 – 2 ex.
Jud. fond A. Berbecariu

